

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 705/2023
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Крагујевац, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/21 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/21 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/21 од 01.06.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 729/19 од 09.07.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број ... од 25.12.2018. године и тужени обавезе да га у року од 8 дана почев од наредног дана од дана пријема отправка пресуде писаним путем позове на рад и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 7. и 8. истог закона, на који се садржином ревизије указује. Другостепени суд је одлучио о жалби тако што је прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом и за донету одлуку изнео правне разлоге у односу на које ревизија није основана. Наводи ревизије у вези са чињеницама не уживају значај, имајући у виду да је чланом 407. став 2. ЗПП, изричито прописано да ревизија не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог, на радном месту ... у Одељењу ..., по основу уговора о раду број ... од 08.11.2007. године и припадајућих анекса. Решењем о отказу уговора о раду број ... од 25.12.2018. године тужени је тужиоцу отказао наведени уговор о раду из разлога предвиђених одредбом члана 179. став 2. тачка 1. и 2. и члана 199. став 1. тачка 1. Закона о раду, због повреде радне обавезе несавесним и немарним извршавањем радне обавезе и злоупотребом положаја и прекорачењем овлашћења, које је тужилац извршио тако што је у периоду од априла до септембра 2018. године, у договору са запосленим ББ, из централног магацина туженог узимао бронзане елементе смештене у жичани кавез и продавао их на отпадима секундарних сировина, а новац добијен продајом делио са ББ, коме је такође отказан уговор о раду. Решење о отказу је донето на основу изјава тужиоца, сведока ББ, ББ, ГГ и извештаја о учињеној повреди радне обавезе непосредног руководиоца ДД. Према том извештају, тужилац је несавесним и немарним радом и злоупотребом положаја, вршећи послове руковоаца ..., из централног магацина и кавеза заједно са ББ узимао бронзане делове и смештао их у путничко возило паркирано на простору пословног објекта „Сервис“, а затим одвозио на отпад секундарних сировина и продавао заједно са ББ. Вредност бронзаних елемената који недостају у магацину износи 973.279,80 динара са ПДВ-ом. Тужиоцу је 28.11.2018. године уручено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, на које упозорење се није изјаснио. Тужени је против тужиоца и ББ поднео кривичне пријаве због кривичног дела тешка крађа из члана 204. Кривичног законика. До откривања повреде на раду дошло је тако што су радници у магацину утврдили недостатак чаура од бронзе и о томе обавестили руководиоца складишта ДД, који је са руководиоцем Одељења за безбедност, а по одобрењу директора, предузео радње којима је утврђено да се спорни елементи из магацина налазе на отпаду секундарних сировина и да их је отпаду продао сведок ДД. Именовани је све то признао у својој изјави од 28.09.2018. године и допуни изјаве од 01.10.2018. године. Тужилац је у својој изјави од 01.10.2018. године потврдио те наводе. Тужиоцу је решење о отказу уговора о раду уручено путем огласне табле.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиоца за поништај наведеног решења о отказу уговора о раду и враћање на рад неоснован, јер је тужилац свесно и својом кривицом заједно са другим запосленим присвајао делове који су били у власништву туженог и продавао их на отпаду секундарних сировина, чиме је учинио повреду радне обавезе из

члана 179. став 2. тачка 1. и 2. Закона о раду. Како је пре отказа уговора о раду тужени писаним путем тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ, у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду, то је предметно решење о отказу уговора о раду законито, јер је тужени у потпуности поштовао процедуру за отказ која је прописана Законом о раду.

По оцени Врховног суда, неосновано се ревизијом указује да се наведени закључак нижестепених судова заснива на погрешној примени материјалног права.

Чланом 179. став 2. тачка 1. и 2. („Службени гласник РС“, број 24/05...75/14) прописано је да послодавац може отказати уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења.

Чланом 15. Уговора о раду број ... од 08.11.2007. године, прописано је да за повреду радне обавезе утврђене законом и Колективним уговором код послодавца, послодавац може запосленом отказати уговор о раду, односно изрећи меру привременог удаљења са рада без накнаде зараде, ако сматра да постоји олакшавајућа околност или да повреда радне обавезе није такве природе да запосленом треба да престане радни однос у трајању од једног до три радна дана.

Код утврђеног да је тужилац у својој изјави од 01.10.2018. године признао да је заједно са другим запосленим из магацина износио предмете у власништву туженог, а затим са њим делио новац остварен продајом на отпаду секундарних сировина, то јасно произлази да на страни тужиоца постоји кривица за повреду радне обавезе која му је стављена на терет. Због наведеног, по оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да су се у радњама тужиоца стекла обележја повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. и 2. Закона о раду у вези са чланом 15. Уговора о раду од 08.11.2007. године, будући да је као запослени са дугогодишњим искуством поступио супротно интерним актима туженог са којима је био упознат. Без утицаја на другачију одлуку су наводи ревизије о броју и количини предмета који су нестали из магацина, као и од ког материјала су исти сачињени, код утврђеног да је тужилац признао да је, користећи свој положај руковођаца ... са приступом централном магацину, износио предмете у власништву туженог ради продаје и присвајања новца оствареног на тај начин, што су правилно закључили и нижестепени судови.

Како је пре отказа уговора о раду тужени писаним путем тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ, у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду, те имајући у виду све претходно наведено, правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. Закона о раду и члана 15. Уговора о раду када су оценили да је тужбени захтев неоснован, те да је решење о отказу уговора о раду законито.

Овај суд је приликом доношења одлуке имао у виду и остале наводе ревизије, али је оценио да су неосновани, јер суштински представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Између осталог, ревизија оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и ставља примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП, због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**